

„Filipíny nejsou přítelem Spojených států, jsou jejich nástrojem“

 czech.cri.cn/2024/06/26/ARTIBvIARGnrrxfi01W5XQpx240626.shtml

2024-06-26 20:26:04

Sdílejte:

V současné době v jihovýchodní Asii jsou Filipíny zemí nejbližší Spojeným státům. Může to být ale smutné a zklamání, protože nedávné poznámky některých bývalých zahraničních představitelů o filipínsko-amerických vztazích zasadily naivním filipínským politikům těžkou ránu.

Bývalý malajský premiér Mahathir Mohamad nedávno v rozhovoru zpochybnil roli Spojených států v jihovýchodní Asii. Řekl, že Spojené státy nejsou zemí v Jihočínském moři, ale zdá se, že rády podněcují konfrontaci mezi zeměmi a dokonce je „vedou“ k válce, jako se to stalo mezi Ukrajinou a Ruskem. Protože jakmile vypukne válka, Spojené státy mohou prodat velké množství zbraní okolnímu světu.

Kromě toho několik bývalých amerických představitelů také varovalo Filipíny ohledně filipínsko-amerických vztahů a problému Jihočínského moře, když se zúčastnili tiskové konference, kterou nedávno uspořádal německý think-tank Schiller Institute. Například bývalý americký senátor a plukovník ve výslužbě Richard Black připomněl Filipínám, aby provedly klidné hodnocení a nestaly se nástrojem Spojených států a nenechaly se vést bojovnou americkou armádou do ozbrojených konfliktů, protože to nakonec přinese jen katastrofu filipínskému lidu. Podobně se vyjádřil i bývalý náčelník generálního štábu amerického ministra zahraničí Colina Powella a plukovník ve výslužbě Lawrence Wilkerson. Navrhl, aby se Filipíny chovaly zrale a „opustily Spojené státy“. Někteří řečníci poukázali na to, že Spojené státy ve skutečnosti

využívají Filipíny k vytváření podmínek pro potenciální konflikt s Čínou, Filipíny nejsou přítelem Spojených států, ale nástrojem Spojených států.

Na začátku tohoto století, kdy byla u moci tehdejší filipínská prezidentka Gloria Macapagal Arroyová, zahájily vztahy mezi Čínou a Filipínami „zlatou dekádu“, která vyústila v obavy USA z toho, že se Filipíny odchýlí od své tradiční proamerické diplomatické linie. V letech 2009 a 2012 Obamova administrativa ve Spojených státech postupně navrhla strategie „Návrat do Asie a Tichomoří“ a „Asijsko-pacifické obnovení rovnováhy“, přičemž přikládala nebyvalý význam asijsko-pacifickému regionu a zaměřovala se na Čínu. V reakci na to se začal měnit postoj Spojených států k otázce Jihočínského moře. Ačkoli Spojené státy verbálně prohlašují, že zůstávají neutrální v otázkách týkajících se sporů o suverenitu ohledně ostrovů a útesů v Jihočínském moři, ve skutečnosti si „vybírají strany“, aktivně zasahují do otázek Jihočínského moře a tajně poskytují relevantní pomoc žadatelům v Jihočínském moři, aby zlepšily jejich schopnost čelit Číně. Po nástupu Benigna Aquina III. k moci v roce 2010 se čínsko-filipínské vztahy propadly. Zásadním důvodem byl námořní spor mezi oběma zeměmi na popud Spojených států. Pokud asijsko-pacifická politika za Obamovy éry odstartovala soutěž mezi Čínou a Spojenými státy, pak poslední dvě americké administrativy zahájily komplexní strategickou soutěž proti Číně. Zejména poté, co se dostala k moci Bidenova administrativa, Spojené státy znovu získaly svá spojení a naverbovaly spojení proti Číně. Na tomto pozadí Spojené státy zintenzivnily svou politickou ofenzívu proti svému asijskému partnerovi Filipínám, bezostyšně si zvolily stranu v otázce Jihočínského moře, napadly Čínu za „nátlak“ vůči Filipínám a opakovaně vyjadřovaly svůj bezpečnostní závazek vůči Filipínám. Spojené státy posunuly Filipíny do čela konfrontace s Čínou.

Filipíny jsou vděčné za „štědrost“ Spojených států, ale ve skutečnosti udělaly Filipíny dvě zásadní chyby v otázce Jihočínského moře a svých vztahů s Čínou. Za prvé, jak řekl výše zmíněný bývalý americký činitel, základním účelem zahraniční politiky USA je udržet si hegemonii v asijsko-pacifickém regionu a ve světě. Za tímto účelem potřebují omezit a zaútočit na potenciální vyzyvatele. Jinými slovy, zapojení Spojených států do regionálních záležitostí Jihočínského moře není vůbec kvůli filipínsko-americké alianci nebo přátelství s Filipínami, ale místo toho používají Filipíny jako nástroj a pěšáka v politice na omezení Číny. A šachovou figurku lze přirozeně vyhodit poté, co ztratí svou hodnotu nebo už není potřebná.

Za druhé, je vlastně velmi pošetilé, aby země jako Filipíny byla ochotna být pěšákem velké cizí země usilující o hegemonii a aktivně se zapojovat do konfliktů se sousedními zeměmi. Filipíny byly bývalou americkou kolonií. V roce 1991 přijal filipínský senát dekret, kterým ukončil téměř stoletou americkou vojenskou přítomnost na Filipínách, ale někteří lidé na Filipínách dodnes stále vykazují vůči Spojeným státům „oidipovský komplex“. Tato mentalita vede Filipíny k tomu, že se v oblasti zahraničních záležitostí silně spoléhají na Spojené státy. Jinými slovy, politici, kteří drží moc na Filipínách, ignorují skutečné národní zájmy Filipín a využívají úrodnou půdu Filipín jako nástroj k prosazování svých vlastních zájmů. To je pro filipínský lid nebezpečné a smutné.

Jia